

Illustri & Nobilissimo
 ZUYLECHEMI DOMINO,
 D. CONSTANTINO HUYGENIO,
 gaudere, et bene rem gerere,
 S. Q. P.

Quaquam omni occasione demereri Te, Musasq; tuas gestiverim, Hero-
 um Praestantissime, nulla tamen hactenus tam audacem reddere me po-
 tuit, ut seposita Illustrissimi Nominis reverentia, quod eminus semper ad-
 oraveram, familiariter id usurpandum ullo modo existimarem. Salmasys,
 Heinsys, Barlaeus, alysq; majorum gentium Semonibus, qui communi voto
 te Mecenatem suum appellant, omnisq; polioris literatura et Praesidem
 et ovipostu agrosunt, non promiscue, sed vix etiam ac raro id sua spon-
 te licuisse publico testatum, cuius nulla pretendi poterat ignorantia,
 videbam. Tum etiam quid ara lupinis et viburna cupressis distarent
 tacita mente ac sane dimettebar. At vide jam, quantum omnis pudoris
 stimulus abscessit, Virorum Nobilissime, postquam ambire me non tantum
 sine ullo verecundia colore dicere audeo, sed etiam publice profiteri co-
 natum meum coepi. Burunonem tuum, reverentissimum alias Domini,
 ut Te tamen compellaret quovis modo adegere. Dedelium insuper, com-
 munem Tibi, et (ut pace tua gloriari in tali necessitudine liceat) mihi
 cognatum, ut Te petitioni mea faventem redderet, omni sacramento af-
 finitatis obtestatus sum. Et quaquam praestitum id mihi confidam, qua-
 si parum etiam Tibi tuisq; molestus fuisse viderer, jam et ipse ego (si
 pateris) Te, qui tot ac tanta negotia solus solus sustines, impudenter
 invado, Zutechemi Illustrissime, Nec una ac simplice molestia, sed to-
 to cumulo ineptiarum, aures tuas obtundo. Ut rudem libellum meum,
 nec meum omnino, quem Cl. Heidersigio ad Te curandum commisi, mihi
 superculo excipias: ut Principi, tuo preconio ornatum, quaquam ni-
 hil tale quid meritum, commendes; auctorinq; sive editorem dicas, inep-
 ta Dedicacionis temeritate indemnem praestes, et quaquam potes ut
 Principi etiam tuo concilies, ne ingratum, neq; inobedientem Tibi ad
 Legationis, qua ad negotiationem Pacis cum plena potentia jamjam
 mittenda est, secreta administranda ministrum me futurum, si forsitan

intercessu tuo annuerit, credat; hac votorum meorum, quae in sinum tuum
 Supplex effundo, brevis quidem, non levis summa est, Virorum Illustrissime.
 Verum enim vero quid Tibi pluribus exponam, qua fiducia, qua ^{linguam} peritia, aut
 facundia instructus ipse Legatus videar, quo loco me aliqui habuerint,
 quam multis rationibus Grafwinkelij conditio obnoxia et impedita gemi-
 no Hollandiae Ordinum decreto sit (nihil enim tanto viro obnoxior, sed
 si mittendus nihilominus Principi videtur, longe lateq. ipsi decedo) aut
 quis numerus, qua merita competitorum sint, qui minime nescis, quantum
 Deo in ista causa curat; Itaq. hac saltem parte, ne prolixiori scripto in
 Te et commoda publica peccem, officiosus quodammodo videri annotar.
 Quicquid in me aut rem meam affectus deprompseris, effectumve dederis,
 cum satis intelligam nullam officiorum tuorum rationationem ex aequo
~~acum~~ institui posse, si non Deelio Heroi omne concedis, hoc tamen vel
 injurato mihi crede, Zuylechemi Praestantissime, neminem mortalium
 obsequij. omnis in Te tuosq. tenaciorum fore, quam, qui aeternum in
 admirationem Heroica virtutis tuae emancipavit se, et omnia fausta,
 et prospera, et propitia ab aethereo Jove animatus precatur Tibi,

Virorum Texmaxime,

Illustrissimi Nominis Tui
 devotissimus cultor

Janus Glorius,

consultus Jure, et actor

Causarum medicaris.

Haga Comitatenfis,
 VIII Kal. Novemb.
 1660. loc. XIV. A.S.

Autho[r] q[ue]

Venatis ~~invenantiqua~~, 12to Lug. Oct. 1660.
 et Carolus ridus per Nicias Andreas Panegyr
 representatus. fol. 1660.

J. Glorius

intercessu tuo ammittit, et hinc ad veterem rationem, quae in hunc diem
 supplicem officio, bene quidem non tenet. Summa est. Per hunc aliam
 communicationem quoque tibi plures exponam, quae facticia, quae perita, aut
 facillime intractantur, quae tam me alium habuerunt.
 quantum ad te, ut ceteris uti possit, conatus coherere et impedire peni-
 no. Hinc de Ordine beato sit. nihil enim tam tam dicitur, sed
 i. mittitur nihilominus. Per hunc tibi, longe lateque (sed) aut
 qua ratione, aut meritis competitorum, sit, qui remaneat. Quia
 bene in rebus actis. Ita fac factam parte, ne prolixiori scripto in
 re et commoda publica peccem, officiosus quadammodo videri ardent.
 Quia in me aut rem meam affectus experimentis, effectum debere
 cum satis intellegam nullam affectionem rationem rationem ex quo
 nisi effectus posse, si non Debitio fieri tunc concilio, hoc tamen vel
 scripto modo esse, explicatione. Praestantissima, omnium meritum
 respectu omnia in de tuis tenaciorum fore, quia, qui atque in
 administratione hinc tua committitur, et omnia facta.
 et prope, et prope. Hinc bene habe animas precatur tibi.

Per hunc... (Faint, mirrored handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page)

Augustinus...
 ...

...
 ...

VIII
 ...

...
 ...